

27 Αυγούστου 2023

Όσιος Ποιμήν

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Εορτάζει στις 27 Αυγούστου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Ο Όσιος Ποιμήν μαζί με τα άλλα αδέλφια του έκαναν μικρή μοναχική αδελφότητα σε μια μικρή σκήτη στην Αίγυπτο. Ήγούμενος αυτής της αδελφότητας ήταν ο Ποιμήν, που είχε όλα τα προσόντα πραγματικού ποιμένας ψυχών. Η φήμη του είχε φθάσει σε μακρινές περιοχές και πολύς κόσμος ερχόταν να τον δει και να τον

συμβουλευθεί. Αυτός, όμως, δεχόταν μόνο τους μικρούς και ταπεινούς. Όσοι έρχονταν από περιέργεια, δεν τους δεχόταν, έστω και αν ήταν άρχοντες.

Κάποτε κάποιος επισκέπτης, θύμωσε που δεν τον δέχθηκε ο Όσιος και επειδή ήταν δικαστής, συνέλαβε το μοναχογιό της αδελφής του οσίου, με την ιδέα ότι έτσι θα ερχόταν ο ίδιος ο Ποιμήν σ' αυτόν. Ο όσιος, όμως, έγραψε προς αυτόν: «Ἐξέτασον τὸν ἀνεψιόν μου κατὰ τοὺς νόμους. Εἶναι ἔνοχος; Τιμώρησέ τον. Ἐὰν δῆμως δὲν εἴναι, κāμε δῆπως θέλεις». Ο δικαστής θαύμασε τα γραφόμενα του οσίου και αμέσως απέλυσε τον ανεψιό του. Όλα αυτά, βέβαια, τα κατάφερνε ο Ποιμήν, διότι καλλιεργούσε το θεμέλιο των αρετών, την ταπεινοφροσύνη. Συχνά μάλιστα έλεγε: «Ο ἀνθρωπος ἔχει ανάγκη από την ταπείνωσιν, όσην από τον αέρα τον οποίον εισπνέει. Η ταπεινοφροσύνη του πνεύματος είναι η ζωή της ψυχής».

Ο όσιος Ποιμήν πέθανε ειρηνικά, προκόβοντας σε όλες τις χριστιανικές αρετές το έτος 450 μ.Χ. σε ηλικία 110 ετών.

Ἄπολυτίκιον

„Ηχος δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥօαις, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ θῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Ἄπολυτίκιον

„Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείων ἔργων σου, τὴ δαδουχία, λαμπρυνόμενος, τὴ διάνοια, διακρίσεως φωστὴρ ὥφθης ἄδυτος, διασκεδάζων παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ καταυγάζων ἡμῶν τὰ νοήματα. Ποιμὴν Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμὶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὁσιε Πάτερ, ή ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχάς,
τῶν εύσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Κάθισμα

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὥραθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους
μάκαρ τροπούμενος, καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγώνα σου, πρὸς τὴν οὐράνιον
μάνδραν ἐσκήνωσας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ως ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγη βίου,

Ποιμήν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὥχετο Ποιμήν.

Πηγή:saint.gr